

Exkurzia Bratislava, Schloßhof a Carnuntum 2019

Prípravy na túto exkurziu sa začali už niekoľko mesiacov pred jej realizáciou, a preto sa dala veľmi kvalitne naplánovať. Podľa pokynov sme si už minimálne tri týždne dopredu zabezpečili lístky na vlak, spolu aj s miestenkami, aby sme sa neskôr nemuseli zbytočne stresovať.

Prvý deň expedície sa niesol v duchu poznávania rakúskej kultúry a obdivovania diel v Slovenskej národnej galérii. Ráno na Žilinskej železničnej stanici sme boli všetci štyridsiati nadšení a plní očakávaní z výletu a spolu s nami aj naše pani učiteľky Darina Arce, Viera Sebínová a Jana Hrabovská. Približne po dvoch hodinách cestovania vlakom sme sa dostali do hlavného mesta. Jemne znepokojení z nastávajúceho počasia sme pred našou "pýchou" - vlakovou stanicou v Bratislave čakali na autobus, ktorým sme sa dopravili do našej prvej rakúskej zástavky – zámok Schloßhof.

Schloßhof je naozaj impozantný a pompézny komplex, ktorý je ani nie pol hodiny od Bratislavy. Pôvodne renesančný zámok bol v baroku prestavaný, má mnoho hospodárskych budov. Najlepším zážitkom tohto miesta bol náš úžasný sprievodca. Jeho oduševnenie a neprehliadnuteľná láska k práci a histórii nás všetkých zaujala. Oboznámil nás s množstvom nových informácií, ukázal nám nielen krásne zrekonštruované obytné miestnosti zámku, ale previedol nás aj po tme cez mysteriózne pivnice, ktorými sme prešli popod celý zámok. Nezabudnuteľnou časťou areálu bola aj krásne vysadená baroková záhrada, ktorá bola tak dlhá ako som len dovidel.

Druhou zastávkou v Rakúsku bol pre nás zrekonštruovaný a znovu budovaný antický komplex na mieste reálnych vykopávok rímskeho mesta Carnuntum. Zážitky z tohto miesta boli veľmi autentické. Prešli sme cez rímske kúpele, videli sme obydľia obchodníkov a remeselníkov, sedeli sme v mestskej rokovacej sále. Bolo možné akoby vidieť skutočný život starovekých Rimanov.

Po príchode naspäť do nášho hlavného mesta sme mali osobné voľno. Všetci sme ocenili možnosť vlastného výberu, čo budeme robiť, kým sa začne vernisáž v SNG. Tento čas sme využili na bližšie spoznávanie centra Bratislavy. Prechádzali sme sa malebnými uličkami, zaplnenými predraženými pascami na turistov. Prešli sme pomedzi nespočetné množstvo obchodov, nielen so suvenírmí, ale aj s kopou gýčov. Asi po pol hodine predbiehania ázijských turistov sme sa rozhodli zakotviť v jednej z miestnych kaviarní. Mali sme úžasnú náladu, až do chvíle keď nám naša málinko preafektovaná čašníčka priniesla účet... Tesne pred odchodom do galérie sme ešte skočili na low budget večeru do Mc Donald's odkiaľ sme sa pobrali na výstavu. Poslednou časťou tohto dňa bolo ubytovanie v „socialisticky“ vyzerajúcom hoteli, ktorý nás napriek výzoru veľmi milo prekvapil.

Po zobudení sme mali typické hotelové raňajky, ktorými sa nedá nič pokaziť. Potom sme sa pobalili a odovzdali kľúče na recepcii. Počasie nám prialo a namiesto návštevy jednej z pobočky nábytkárskej korporácie, čo bol záložný plán pre prípad dažďa, sme išli priamo do centra mesta. Ja osobne som toto rozhodnutie veľmi ocenil. Trolejbusom sme sa dopravili priamo na Búdkovú cestu ku pamätníku Slavín. Bol som tam prvý raz, tak ako väčšina z triedy, a veľmi ma toto miesto očarilo. Svojou historickou hodnotou a symbolikou, ktorú v sebe toto miesto nesie nás všetkých zaujalo.

Z tohto pietneho miesta sme si spravili peknú prechádzku až ku Bratislavskému hradu. Napriek tomu, že mnohí moji známi hovorili o tom, že Bratislavský hrad je obyčajný, mňa veľmi zaujal. Okrem obnovených záhrad ma zaujalo aj gotické okno na jednej zo stien, ktoré ukazuje, ako je samotný hrad starý. Rovnako zaujímavým bodom, hoci smutným a trápny, boli aj miestne toalety s ich čarovne vysokými cenami...

Poslednou zastávkou našej púte bol Dóm sv. Martina. Je to nádherná gotická stavba s barokovou prístavbou. Sám neviem, či sa mi páčil viac z vnútra a či z vonku. Po predčasne ukončenej prehliadke, lebo sa začala omša, sme si túto sakrálnu budovu obehli dookola. Potom sme dostali rozchod a dohodli sme sa na opätovnom stretnutí na Hviezdoslavovom námestí.

Po našich „odborných“ výpočtoch sme prišli na to, že máme do stretnutia kopec času. Poučení z predchádzajúceho dňa sme vedeli, že nijaký podnik v centre mesta nie je vhodný pre peňaženky študentov, a preto sme boli razom na ceste k nákupnému centru Eurovea. Tam sme si sadli do kaviarne. Najlepšie na takomto dlhom voľne bola možnosť naozaj relaxovať. Sedeli sme na pobreží Dunaja a táto (ne)činnosť nám prišla veľmi čarovná. Nikdy by som nečakal Bratislavu takú pokojnú, ako sa vtedy javila. Nanešťastie prišiel čas rozlúčiť sa s týmto nebom na zemi. Mali sme ešte v pláne navštíviť nejaký fast food a nechceli sme meškať. Tak sme sa pomaly vybrali ku soche Pavla Országha Hviezdoslava, kde sme sa stretli s ostatnými spolužiakmi. Exkurziu sme završili polhodinovou skupinovú „prechádzkou“ ku vlakovej stanici.

Ani by som nepovedal, že prešli iba dva dni. Pripadalo mi akoby prebehol týždeň od nášho príchodu a aj napriek tomu to bolo veľmi krátko. Po nasledujúcich dvoch hodinách cesty vo vlaku sme prišli do nám dobre známej Žiliny. Rozlúčili sme sa s pani učiteľkami aj spolužiakmi, a každý išiel svojou cestou domov.

Je len jeden nedostatok, ktorý som počas priebehu zaznamenal – a to krátkosť času našej exkurzie (20. 06. 2019 – 21. 06. 2019). Už teraz sa teším na ďalšie podobné expedície, ktoré by mohli byť častejšie ako len raz do roka. Nabudúce by sme mohli navštíviť napríklad Košice, Krakov alebo aj Budapešť.

Filip Kováčik z II.B